

บทที่ 3

บทบาทด้านการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดในหน่วยกำลังซึ่งปฏิบัติภารกิจที่เสี่ยง
ต่ออันตราย และมีที่ตั้งในพื้นที่ทุรกันดาร

ในบทที่ 3 นี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึง เรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทด้านการติดต่อสื่อสาร จากผู้บังคับหมวดต่อกำลังพลตำรวจตระเวนชายแดน พร้อมกันนั้นก็จะนำผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้ง 4 วิธีคือ กลุ่มจัดระเบียบ กลุ่มไม่จัดระเบียบ วิธีตัวต่อตัว และวิธีถ่ายทอด ตลอดจนผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งความสำคัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในการอธิบายขวัญ ส่วนในตอนท้ายของบทนี้ผู้วิจัยจะเน้นการสรุปสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะ

การติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดต่อกำลังพล

ผู้วิจัยได้กล่าวเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดนไว้บ้างแล้วในบทนำ ในบทที่ 3 นี้จะเป็นการเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดต่อกำลังพลในหน่วยกำลังระดับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนโดยเฉพาะ

การติดต่อสื่อสารภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดนนั้นสามารถจำแนกตามลักษณะที่ใช้ได้ 2 ลักษณะ เช่นเดียวกับหน่วยงานทั่วไปคือ¹

1. ลักษณะที่ใช้อย่างเป็นทางการ (Formal Communication)
2. ลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการ (Informal Communication)

¹ หลุยส์ จาปาเทศ, อ้างแล้ว, หน้า 13.

ซึ่งการติดต่อสื่อสารทั้ง 2 ลักษณะนี้ ผู้บังคับหมวดสามารถจะนำมาใช้กับกำลังพลภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดนได้ 4 วิธีการด้วยกันคือ

1. วิธีการกับกลุ่มจัตระเบียบ
2. วิธีการกับกลุ่มไมจัตระเบียบ
3. วิธีการตัวต่อตัว
4. วิธีการแบบถายทอด

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน ต่อกำลังพล จะปรากฏรูปแบบในการติดต่อสื่อสารดังนี้

1. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจัตระเบียบในลักษณะที่ใช้อย่างเป็นทางการ อันเป็นวิธีการและลักษณะในการติดต่อสื่อสารภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดน จากผู้บังคับหมวดต่อกำลังพล ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นเสมอ ๆ ทั้งนี้เพราะ การที่ตำรวจตระเวนชายแดนเป็นกลุ่มคนที่จัดตั้งขึ้นอยู่ภายใต้ระเบียบวินัย ในภารกิจประจำอย่างหนึ่งของตำรวจตระเวนชายแดน คือ การที่กำลังพลทั้งหมดจะต้องมีการเข้าแถว (ประชุมแถว) ตามลำดับหมู่ เพื่อรับฟังคำสั่ง คำชี้แจง การมอบหมายภารกิจ และอื่น ๆ จากผู้บังคับหมวด ซึ่งในลักษณะนี้ ถือว่ากำลังตำรวจตระเวนชายแดนถูกจัดให้เป็นกลุ่มจัตระเบียบ และได้รับการติดต่อสื่อสารในลักษณะเป็นทางการจากผู้บังคับบัญชา

2. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจัตระเบียบในลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งหมายถึงกำลังพลถูกจัดเป็นกลุ่มจัตระเบียบเช่นเดียวกับในข้อ 1 แต่นอกจากผู้บังคับหมวดจะใช้การติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการแล้ว ในโอกาสเดียวกันนี้ การติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดอาจเป็นลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการด้วย กล่าวคือ ในขณะที่ผู้บังคับหมวดอาจพูดถึงเรื่องอื่นทั่วไป ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องของงานในภารกิจของตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มจัตระเบียบแต่การติดต่อสื่อสารในลักษณะไม่เป็นทางการ

3. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มไม่จัดระเบียบ ในลักษณะที่ใช่แบบเป็นทางการ เป็นการติดต่อสื่อสารที่ผู้บังคับหมวดใช้กับกำลังพลในลักษณะที่เป็นทางการ คือผู้บังคับหมวดจะพูดเรื่องเกี่ยวกับงานในภารกิจ หน้าที่โดยตรงกับกำลังพล ในขณะที่กำลังพลไม่อยู่ในลักษณะกลุ่มจัดระเบียบ เช่นเดียวกับข้อ 1 และ 2 แต่กำลังพลอาจจะอยู่ในลักษณะการรวมกลุ่มกันเพื่อพักผ่อน รับประทานอาหาร หรือสนทนากันธรรมดาๆ

4. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มไม่จัดระเบียบในลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการจะเป็นรูปแบบในการติดต่อสื่อสารจากผู้บังคับหมวดต่อกำลังพลที่เกิดขึ้นอีกกรณีหนึ่งในลักษณะที่กำลังพลอยู่ในสภาพเดียวกับข้อ 3 คือเป็นกลุ่มที่ไม่จัดระเบียบ และในขณะที่เดียวกันนั้นผู้บังคับหมวดอาจเขารวมสนทนาควยถึงเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ไม่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ และลักษณะการสนทนาคงกล่าว เป็นไปในแบบที่ไม่มีพิธีรีตองมากนัก

5. วิธีการที่ใช่แบบตัวต่อตัว ในลักษณะที่ใช้อย่างเป็นทางการ ซึ่งจะเป็นในรูปแบบของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับหมวดกับกำลังพลคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ และการติดต่อสื่อสารนั้นเป็นไปในลักษณะที่ใช่แบบเป็นทางการซึ่งอาจจะเป็นการมอบหมายภารกิจ หน้าที่ให้กำลังพลคนนั้นปฏิบัติเป็นการโดยเฉพาะ เช่นในเรื่องเกี่ยวกับความลับหรือความชำนาญในหน้าที่เป็นการพิเศษ เป็นต้น

6. วิธีการที่ใช่แบบตัวต่อตัวในลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการ อันจะเป็นไปในลักษณะเดียวกับข้อ 6 คือผู้บังคับหมวดพบกับกำลังพลคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ แต่การติดต่อสื่อสารนั้นไม่มีเรื่องของงานมาเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจจะเป็นการให้คำปรึกษาแนะนำหรือสนทนาในเรื่องส่วนตัวกับกำลังพลคนนั้น ๆ

7. วิธีการที่ใช่แบบถ่ายทอดในลักษณะที่ใช้อย่างเป็นทางการ การติดต่อสื่อสารในรูปแบบนี้จะเกิดได้ในกรณีที่ผู้บังคับหมวดพบกับกำลังพลคนใดคนหนึ่ง และใช้การติดต่อสื่อสารในลักษณะที่เป็นทางการ ซึ่งอาจจะเป็นไปในลักษณะที่ออกคำสั่งให้กำลังพลคนนั้นรับผิดชอบการนำเอาคำสั่งประการใดประการหนึ่งไปแจ้งให้กับกำลังพลคนอื่น ๆ ได้ทราบ และปฏิบัติตามอีกทอดหนึ่ง

8. วิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอด ในลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการ อันมีรูปแบบ เช่นเดียวกับข้อ 7 แต่การพบกับกำลังพลนั้นผู้บังคับหมวดใช้ลักษณะการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ อันใดแก่การสั่งให้กำลังพลคนนั้น ๆ นำข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของงานไปถ่ายทอดแก่บุคคลอื่น ๆ อีกคนหนึ่ง

ในรูปแบบการติดต่อสื่อสารทั้ง 8 นี้ จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นเสมอ ๆ ภายในหมวด ตำรวจตระเวนชายแดน ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติการกิจของตำรวจตระเวนชายแดนนั้น ผู้บังคับหมวดและกำลังพลต้องออกปฏิบัติการกิจร่วมกัน และพักอยู่ในฐานปฏิบัติการเดียวกัน เป็นระยะอันยาวนานโดยต่อเนื่องกัน จึงเป็นไปได้ที่ผู้บังคับหมวดจะยึดถือการติดต่อสื่อสารในรูปแบบหนึ่งรูปแบบใด เป็นการเฉพาะตลอดไป การติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการ จะถูกนำมาใช้ในกรณีของการออกคำสั่ง การชี้แจง และอื่น ๆ กับกำลังพล ส่วนการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการนั้น ก็จำเป็นต้องเกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะเพื่อเป็นเครื่องมือในการปกครอง และหยั่งทราบถึงจิตใจของกำลังพลภายในหมวดของตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม การติดต่อสื่อสารในวิธีการหรือลักษณะที่ใช้ในรูปแบบใดจะถูกผู้บังคับหมวดนำมาใช้กับกำลังพลของตนเองนั้นก็ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปของกำลังพลด้วย ซึ่งถ้าผู้บังคับหมวดสามารถเลือกใช้การติดต่อสื่อสาร ในวิธีการและลักษณะที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพของกำลังพลแล้ว ก็จะสามารถทำให้เกิดผลดีต่อการสร้างหรือรักษาขวัญของกำลังพลได้อีกด้วย¹

วิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

วิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดต่อกำลังพลตำรวจตระเวนชายแดน จะปรากฏให้เห็นโดยเกณฑ์ 4 วิธีการ คือวิธีการกับกลุ่มจัดระเบียบ วิธีการกับกลุ่มไม่จัดระเบียบ วิธีตัวต่อตัว และวิธีถ่ายทอด ในวิธีการที่ใช้ในการติดต่อ

¹อ้างแล้ว, ในทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.

สื่อสารทั้ง 4 วิธีนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะที่แตกต่างกันคือ วิธีการกับกลุ่มระเบียบจะหมายถึงวิธีการที่ผู้บังคับหมวดใช้ในการติดต่อสื่อสารกับกำลังพล ในขณะที่กำลังพลอยู่ในลักษณะที่เป็นระเบียบ อันได้แก่การเข้าแถวตามหมู่ วิธีที่ใช้กับกลุ่มไม่จัดระเบียบ ได้แก่ ในขณะที่กำลังพลไม่อยู่ในลักษณะที่เป็นระเบียบ อันได้แก่ในขณะที่พักผ่อน ขณะรับประทานอาหารหรือการรวมกลุ่มสนทนากัน เหล่านี้เป็นคน ส่วนวิธีที่ตัวทอตัวนั้นเป็นลักษณะของการที่ผู้บังคับหมวดกับกำลังพลคนหนึ่งคนใดพบกันเป็นการเฉพาะตัว คือ เป็นรูปการติดต่อสื่อสารแบบ Face-to-Face Communication และวิธีการแบบถ่ายทอด ก็จะปรากฏออกมาในรูปของการที่ผู้บังคับหมวดพบกับกำลังพลคนหนึ่งคนใดแล้วให้กำลังพลคนนั้นนำข่าวสารที่ได้รับจากผู้บังคับหมวดไปบอกกล่าว หรือแจ้งให้กำลังพลคนอื่นได้ทราบและปฏิบัติตามอีกทอดหนึ่ง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อหาความแตกต่างของวิธีการที่ใช้ในการติดต่อ

สื่อสารทั้ง 4 วิธีของผู้บังคับหมวด โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA แบบ Repeated-Measurements ผลปรากฏตามตารางที่ 4, 5 และ 6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงความแตกต่างของวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของหน่วยซึ่งมีที่ตั้งอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาค

Source of Variation	df.	SS.	MS.	F.
Between	3	5245.52	1748.50	0.217
Within	372	3001416.4	8068.32	$F_{.95}(3,372)=2.65$
Total	375			

ระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ .05

จากการพิจารณาไควว่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ของผู้บังคับหมวดกำลังพลทั้ง 4 วัชนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดนที่มีที่ตั้งอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาค ซึ่งหมายความว่า การติดต่อสื่อสารตามวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ได้เกิดขึ้นและกำลังพลภายในหมวดแต่ละคนจะมีโอกาสได้รับการติดต่อสื่อสารจากทุก ๆ วิธีการนี้ของผู้บังคับหมวดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงความแตกต่างของวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของหน่วยกำลังที่มีที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายแดน

Source of Variation	df.	SS.	MS.	F.
Between	3	2342.85	780.95	0.125
Within	352	2182340.7	6199.83	$F_{.95}(3,352)=2.65$
Total	355			

ระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ .05

จากการพิจารณาไควว่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดกำลังพลทั้ง 4 วัชนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดนที่มีที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายแดน ซึ่งหมายความว่า การติดต่อสื่อสารตามวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ได้เกิดขึ้นและกำลังพลภายในหมวดแต่ละคน มีโอกาสได้รับการติดต่อสื่อสารจากทุก ๆ วิธีการนี้ของผู้บังคับหมวดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงความแตกต่างของวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของหมวดคำรวจ
 ตระเวนชายแดนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

Source of Variation	df.	SS.	MS.	F.
Between	3	9439.25	3146.41	0.413
Within	728	5380100.7	7390.25	$F_{.95}(3,728) = 2.62$
Total	731			

ระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ .05

จากตารางพิจารณาได้ว่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดกองกำลังพลทั้ง 4 วิธีนี้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ภายในหมวดคำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งหมายความว่า การติดต่อสื่อสารตามวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ได้เกิดขึ้น และกำลังพลภายในหมวดแต่ละคนมีโอกาสดำเนินการติดต่อสื่อสารจากทุก ๆ วิธีการของผู้บังคับหมวดไม่แตกต่างกัน อันเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3. ที่ตั้งไว้ นั่นคือการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดกับกำลังพล เมื่อจำแนกตามวิธีที่ใช้ทั้ง 4 วิธีคือ กลุ่มจัตระเบียบ กลุ่มไม่จัตระเบียบ วิธีตัวต่อตัว และวิธีถ่ายทอด ในหน่วยกำลังระดับหมวดคำรวจตระเวนชายแดนนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดในแต่ละวิธีนี้จะสามารถมีลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการได้ โดยพิจารณาจากเนื้อหาสาระของสารจากผู้บังคับหมวดเป็นสำคัญ แต่การที่ผู้บังคับหมวดจะเลือกใช้ลักษณะใดก็ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นในความเหมาะสมต่อกำลังพลภายในหมวดคำรวจตระเวนชายแดนเอง

ลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

ลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับหมวดกำลังพลภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดนนั้น อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ และลักษณะที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนจะต้อนำการติดต่อสื่อสารทั้ง 2 ลักษณะมาใช้โดยเลือกใช้เฉพาะลักษณะใดลักษณะหนึ่ง แต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ ควดยเหตุผลที่ว่าทั้งผู้บังคับหมวดและกำลังพลต้องร่วมกันในการปฏิบัติภารกิจ และมีที่พักในฐานปฏิบัติการเดียวกัน ในระยะเวลาอันต่อเนื่อง ลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการจะนำมาใช้ในกรณีผู้บังคับหมวดในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาอันได้แก่ การออกคำสั่ง การประชุมชี้แจง การมอบหมายหน้าที่ เหล่านี้เป็นคน ส่วนลักษณะที่ใช้แบบไม่เป็นทางการจะนำมาใช้ในลักษณะของการสนทนา พูดคุย หรือการปรึกษาหารือ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่โดยตรง

อย่างไรก็ตามลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าว อาจจะเกิดขึ้นโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อวิเคราะห์จากกำลังพลของตำรวจตระเวนชายแดน โดยใช้สถิติ t (t -test) ซึ่งในกรณีนี้เป็นลักษณะที่ข้อมูลมีความเกี่ยวพันกัน (t -Dependent) กล่าวคือ กำลังพลทุก ๆ คน จะได้รับการติดต่อสื่อสารทั้ง 2 ลักษณะนี้จากผู้บังคับหมวดเหมือนกันในแต่ละที่ตั้ง ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตารางที่ 7 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงความแตกต่างของลักษณะที่ใช้ในการศึกษาคือสื่อสารของหมวดสำรวจ
ตระเวนชายแดน

กลุ่ม	เปรียบเทียบ	t-Value
ก	เป็นทางการ, ไม่เป็นทางการ	31.82 *
ข	เป็นทางการ, ไม่เป็นทางการ	20.07 *
ก + ข	เป็นทางการ, ไม่เป็นทางการ	35.00 *

ก = หมวดทีมที่ตั้งบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาค

ข = หมวดทีมที่ตั้งบริเวณแนวชายแดน

ก + ข = หมวดสำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นตัวอย่างทั้งหมด

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่พิจารณาได้ว่าการศึกษาคือสื่อสารของผู้บังคับหมวดออกกำลังพลสำรวจ
ตระเวนชายแดน ไม่ว่าจะจำแนกตามพื้นที่ที่ตั้งของหน่วย หรือสำรวจตระเวนชายแดนที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด การศึกษาคือสื่อสารระหว่างลักษณะที่ใช้ อย่าง เป็นทางการกับไม่เป็น
ทางการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2
ที่ตั้งไว้ นั่นคือภายในหมวดสำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กำลังพลจะได้รับ
การศึกษาคือสื่อสารในลักษณะที่ใช้ อย่าง เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ จากผู้บังคับหมวด
แตกต่างกัน

ความสำคัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการศึกษาคือสารในการอธิบายขวัญ

ก่อนที่จะกล่าวถึงความสำคัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการศึกษาคือสารในการอธิบายขวัญนั้น ผู้วิจัยใครขอเสนอผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการศึกษาคือสารระหว่างหมวดตำรวจตระเวนชายแดน ที่มีที่ตั้งในบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาคกับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนที่มีที่ตั้งในบริเวณแนวชายแดนก่อนเพื่อเป็นการสะดวกในการทำความเข้าใจในผลการวิจัยต่อไป

เมื่อพิจารณาจากวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการศึกษาคือสารของผู้บังคับหมวด จะเห็นได้ว่า การศึกษาคือสารภายในหมวด ตำรวจตระเวนชายแดน อาจปรากฏออกมาได้ 8 รูปแบบด้วยกันดังต่อไปนี้

1. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจัดระเบียบโดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ
2. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจัดระเบียบโดยลักษณะที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ
3. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มไม่จัดระเบียบโดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ
4. วิธีการที่ใช้กับกลุ่มไม่จัดระเบียบโดยลักษณะที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ
5. วิธีการที่ใช้แบบตัวต่อตัวโดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ
6. วิธีการที่ใช้แบบตัวต่อตัวโดยลักษณะที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ
7. วิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ
8. วิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ

ซึ่งวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการศึกษาคือสารดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ $t(t\text{-test})$ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละรูปแบบระหว่างหมวดตำรวจตระเวนชายแดนที่มีที่ตั้งในบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาค กับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน ที่มีที่ตั้งในบริเวณชายแดน ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตารางที่ 8 ต่อไปนี้

ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบความแตกต่างในวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร
ของผู้นับถือนิกายโรมันคาทอลิกกำลังพล ระหว่างหมวดที่มีที่ตั้งในบริเวณรอยต่อระหว่าง
จังหวัดหรือภาค กับที่ตั้งในบริเวณแนวชายแดน

กลุ่ม	วิธีการ/ลักษณะที่ใช้	t-Value	df.
ก,ข	กลุ่มจักระเบียบ/เป็นทางการ	3.23*	181
ก,ข	กลุ่มจักระเบียบ/ไม่เป็นทางการ	0.42	181
ก,ข	กลุ่มไม่จักระเบียบ/เป็นทางการ	2.12*	181
ก,ข	กลุ่มไม่จักระเบียบ/ไม่เป็นทางการ	3.00*	181
ก,ข	ตัวต่อตัว/เป็นทางการ	3.19*	181
ก,ข	ตัวต่อตัว/ไม่เป็นทางการ	4.73*	181
ก,ข	ถ่ายทอด/เป็นทางการ	3.30*	181
ก,ข	ถ่ายทอด/ไม่เป็นทางการ	0.18	181

ก = หมวดที่ตั้งในบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาค

ข = หมวดที่ตั้งในบริเวณแนวชายแดน

ระดับนัยสำคัญของการทดสอบที่ .05

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางพิจารณาได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้งหมด ระหว่างหมวดที่มีที่ตั้งต่างกัน จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อันไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ เว้นแต่การติดต่อสื่อสารจากผู้นับถือนิกายโรมันคาทอลิกกำลังพลในวิธีการที่ใช้กับกลุ่มจักระเบียบโดยลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการ และวิธีการที่ใช้อย่างถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการซึ่งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีเคม เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของบุ้บงค้บหมวค ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างหมวคที่มีที่ตั้งบริเวณรอยคอรระหว่างจ้งหวคหรือภาค กับหมวคที่มีที่ตั้งบริเวณช่ายแดน ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างหมวคที่มีที่ตั้งในบริเวณรอยคอรระหว่างจ้งหวคหรือภาค กับที่ตั้งในบริเวณแนวช่ายแดน

กลุ่ม	ลักษณะที่ใช้	t-Value	df.
ก,ข	แบบเป็นทางการ	4.57 *	181
ก,ข	แบบไม่เป็นทางการ	3.89 *	181

ก = หมวคที่มีที่ตั้งบริเวณรอยคอรระหว่างจ้งหวคหรือภาค

ข = หมวคที่มีที่ตั้งบริเวณแนวช่ายแดน

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางพิจารณาได้ว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ระหว่างหมวคที่มีที่ตั้งต่างกัน

ในเรื่องความสำคัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในการอธิบายขวัญนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ Multiple Regression เพื่อหาค่านำหนัก Beta weight ซึ่งสามารถแสดงลำดับความสำคัญที่ใช้ในการอธิบายขวัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแต่ละรูปแบบ ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตารางที่ 10 และ 11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงความสำคัญในการอธิบายขวัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แยกตามความแตกต่างของที่ตั้งในหน่วย

ลำดับที่	กลุ่ม ก วิธีการ/ลักษณะที่ใช้	Beta	กลุ่ม ข วิธีการ/ลักษณะที่ใช้	Beta
1	กลุ่มจักระ เบียบ/ เป็นทางการ	0.30451	ถ่ายทอด/ เป็นทางการ	0.23762
2	กลุ่มไม่จักระ เบียบ/ เป็นทางการ	0.12919	กลุ่มจักระ เบียบ/ เป็นทางการ	0.25904
3	กลุ่มไม่จักระ เบียบ/ ไม่เป็นทางการ	0.11176	ตัวต่อตัว/ ไม่เป็นทางการ	0.19632
4	ตัวต่อตัว/ เป็นทางการ	0.08528	กลุ่มไม่จักระ เบียบ/ ไม่เป็นทางการ	0.07268
5	ถ่ายทอด/ เป็นทางการ	-0.001784	ถ่ายทอด/ ไม่เป็นทางการ	0.06906
6	กลุ่มจักระ เบียบ/ ไม่เป็นทางการ	-0.082720	ตัวต่อตัว/ เป็นทางการ	-0.15456
7	ตัวต่อตัว/ ไม่เป็นทางการ	-0.09000	กลุ่มจักระ เบียบ/ ไม่เป็นทางการ	-0.15663
8	ถ่ายทอด/ ไม่เป็นทางการ	-	กลุ่มไม่จักระ เบียบ/ เป็นทางการ	-0.19082

ก = หมวกทีมที่ตั้งบริ เวณรอยคอร ระหว่างจังหวัดหรือภาค

ข = หมวกทีมที่ตั้งบริ เวณแนวชายแดน

จากตารางพิจารณาได้ว่า หมวกทีมที่ตั้งบริ เวณรอยคอร ระหว่างจังหวัดหรือภาคนั้น วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจักระ เบียบโดยลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบ เป็นทางการจะมีความสำคัญในการอธิบายขวัญของกำลังพลภายในหมวกตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งมีที่ตั้งดังกล่าวได้มากเป็นลำดับที่ 1 ส่วนวิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบไม่ เป็น

ทางการนั้นมีความสำคัญในการอธิบายน้อยที่สุด

ส่วนหมวดที่มีทั้งบริ เวณแนวชายแดนนั้น วิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการ จะมีความสำคัญในการอธิบายขวัญของกำลังพลภายในหมวดตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งมีที่ตั้งคงกล่าวไ้มากเป็นลำดับที่ 1 ส่วนวิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการนั้นมีความสำคัญในการอธิบายน้อยที่สุด เช่นเดียวกับหมวดที่มีทั้งบริ เวณรอยต่อระหว่างจังหวัดหรือภาค

ตารางที่ 11 แสดงความสำคัญในการอธิบายขวัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง วิธีการ/ลักษณะที่ใช้	Beta
1	กลุ่มจักระเบียบ/เป็นทางการ	0.27988
2	ถ่ายทอด/เป็นทางการ	0.17925
3	กลุ่มไม่จักระเบียบ/เป็นทางการ	0.10737
4	ตัวต่อตัว/ไม่เป็นทางการ	0.08073
5	ตัวต่อตัว/เป็นทางการ	-0.02730
6	กลุ่มไม่จักระเบียบ/ไม่เป็นทางการ	-0.03209
7	กลุ่มจักระเบียบ/ไม่เป็นทางการ	-0.08647
8	ถ่ายทอด/ไม่เป็นทางการ	-

จากตารางพิจารณาได้ว่า วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจักระเบียบโดยลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการ จะมีความสำคัญในการอธิบายขวัญของกำลังพลตำรวจ

ตระเวนชายแดนไค้มากเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาลำดับที่ 2 ไค้แก วิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอด โดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการ ส่วนวิธีการที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการมีความสำคัญในการอธิบายขวัญของกำลังพลไค้มน้อยที่สุด อันเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ นั่นคือวิธีการที่ใช้กับกลุ่มจักระเบียบโดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการในการติดต่อสื่อสารของผู้นบังคับหมวดเป็นตัวแปรที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดกับขวัญของกำลังพลในหน่วยกำลังระดับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นเป็นประจำ และอยู่ในลักษณะจริงจังภายใต้ระเบียบวินัย และเป็นการสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของหน่วยกำลังซึ่งต้องปฏิบัติภารกิจที่เสี่ยงต่ออันตราย ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารในวิธีการที่ใช้กับกลุ่มจักระเบียบโดยลักษณะที่ใช้แบบเป็นทางการนี้ มีความสำคัญในการอธิบายขวัญของกำลังพลไค้มนมากที่สุด ตรงกันข้ามกับลักษณะที่ใช้แบบถ่ายทอดโดยวิธีการที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ อันเป็นรูปแบบที่ผู้นบังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนอาจจะใช้ในการติดต่อสื่อสารน้อย เพราะวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดังกล่าวจะไม่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในลักษณะเช่นตำรวจตระเวนชายแดนนี้เลย ซึ่งมีความสำคัญในการอธิบายขวัญน้อยที่สุด

สรุปสมมติฐานเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร

เรื่องราวที่เสนอในบทที่ 3 นี้เป็นเรื่องของการติดต่อสื่อสารโดยตรงทั้งในวิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารตลอดจนแสดงให้เห็นผลการวิจัยในแง่ต่าง ๆ และให้เห็นความสำคัญของวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้นบังคับหมวดที่มีความสำคัญในการอธิบายขวัญของกำลังพลตำรวจตระเวนชายแดน

ผู้วิจัยไค้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารไว้ 3 ข้อ คือข้อที่ 2 ข้อที่ 3 และข้อที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยในบทนี้จะสามารถนำมาสรุปสมมติฐานไค้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2 : การคิดข้อสื่อสารของผู้บังคับหมวดกับกำลังพลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อจำแนกตามลักษณะที่ใช้ อย่าง เป็นทางการและไม่เป็นทางการในหน่วยกำลังระดับหมวดดังกล่าว

ผลการวิจัยในตารางที่ 7 พบว่า การคิดข้อสื่อสารของผู้บังคับหมวดต่อกำลังพลตำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด การคิดข้อสื่อสารระหว่างลักษณะที่ใช้ อย่าง เป็นทางการกับไม่เป็นทางการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 : การคิดข้อสื่อสารของผู้บังคับหมวดกับกำลังพล เมื่อจำแนกตามวิธีการที่ใช้ทั้ง 4 วิธีคือ กลุ่มจักระเบียบ กลุ่มไมจักระเบียบ วิธีตัวต่อตัว และวิธีถ่ายทอด ในหน่วยกำลังระดับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนดังกล่าวนี้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยในตารางที่ 6 พบว่า วิธีการที่ใช้ในการคิดข้อสื่อสารของผู้บังคับหมวดต่อกำลังพลทั้ง 4 วิธีนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 : การคิดข้อสื่อสารเมื่อจำแนกตามวิธีการและลักษณะที่ใช้ในการคิดข้อสื่อสารทุกรูปแบบแล้ว แต่ละรูปแบบของการคิดข้อสื่อสารนั้นจะเป็นตัวแปรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขวัญของกำลังพลตำรวจตระเวนชายแดนในระดับที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยในตารางที่ 11 พบว่า วิธีการที่ใช้กับกลุ่มจักระเบียบโดยลักษณะที่ใช้ในการคิดข้อสื่อสารแบบเป็นทางการของผู้บังคับหมวดมีความสำคัญในการอธิบายขวัญมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ตั้งไว้